

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 15 Czerwca r. s. 1823 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Gazeta senacka z dnia 2 czerwca ogłosiła następujące ukazy okólne:

Rządzący Senat, na Powszechnem Zebraniu Departamentów sankt-petersburskich słuchali: *naprzd:* wniesionej przez Ministra sprawiedliwości, Pana Jenerała piechoty i Kawalera, Xiążęcia Dymitra Ivanowicza Łobanowa Rostowskiego, dla należytego wykonania, NAYWYŻEY potwierdzonej Opinii Rady Państwa w brzmieniu następującem: „Rada Państwa, na Departamencie Praw i na Powszechnem Zebraniu, rozpatrzywszy przełożenie Rządzącego Senatu Powszechnego Zebrania Departamentów Sankt-Petersburskich o tem: jak należy uważać Deputatów ze strony duchowney w czasie odbywania się spraw, do których należą osoby duchowne, i znajdując zdanie Rządzącego Senatu w rzeczy tej z prawidłami zgodnem, przez *Opinią postanawia:* zdanie to utwierdzić. Na tej Opinii napisano: „JEGO CESARSKA MOŚĆ, nastąpiła opiniją na Powszechnem Zebraniu Rady Państwa, o Deputatach ze strony duchowney w czasie odbywania spraw, do których należą osoby duchowne, NAYWYŻEY utwierdzić raczył i rozkazał wypełnić. *Prezydent Rady Państwa X. Piotr Lopuchin.* Dnia 27 marca 1823 roku. I powtóre, sprawkę, iż w sprawie wyrażoney Pierwszy Departament Rządzącego Senatu dał zdanie: ponieważ w prawach niżej następujących postanowiono: W ukazie Rządzącego Senatu z dnia 26 września 1791 roku, o Deputatach Duchownych, iż Duchownego Stanu ludzie w Sądzie Świeckim nie inaczej sądzeni być mogą, tylko przy swoich Deputatach. Półkowniczezy Instrukcyi 1764 roku z dnia 8 grudnia w punkcie 12: jeżeli w miastach z posadzkimi kłótnia zaydzie, gdzie jest magistrat, wtedy sędzić następującym sposobem: kiedy kogo w półku sądzić będą oficerowie, wtedy przy tem mają być dwaj Deputowani z Ziemskich, którzy w Sądzie toż samo mają prawo i miejsce sędziowskie, jak i inni Sędziowie, zasiadają tylko niżej od wszystkich oficerów; a kiedy w Sądzie Ziemskim sędzić kogo będą, wtedy posyłać do tego Sądu z półku oficera, który w tym Sądzie ma zasiadać po prawey ręce Prezesa, jeżeli się sprawa odbywa w Magistracie; a jeżeli w sądzie Cywilnym (hrazdańskim): wtedy siedzieć ma podług swojej rangi, mając prawo sędziowskie. Dla czego chociaż i Rządzący Senat znajduje zgodnem z prawami zdanie gubernialnego prokuratora wołyńskiego, że i Duchowny Deputat, zasiadający w Sądzie Cywilnym w sprawach duchownych, równym jest członkiem z innymi, w nim zasiadającymi, i głos jego dostatecznym jest dla przewagi większości głosów, na ośnowie 6go i 7go rozdziału Regulamentu Jeneralnego; ale gdy jasnego na to w prawach postanowienia nie ma, wręście i główny cel pomienionego Ukazu 1791 odnosi się do Deputatów Duchownych, obowiązanych być przy pierwszych wyśledzeniach, odbywanych przez mieskie i wiejskie policye; przeto nie przywołując tej opinii do wykonania, wniósł ją na rozpatrzenie do Powszechnego Zebrania Rządzącego Senatu. A to Powszechne Zebranie, zgodnie z tem postanowieniem Rządzącego Senatu i go Departamentu, podpisanego i przez Pana Ministra Spraw Duchownych i Narodowego Oświecenia Xiążęcia Golicy-

na, postanowiło: Zasiadający Deputat ze strony duchowney w Sądzie Cywilnym, w sprawach, do których należą osoby duchowne, mają być równymi członkami z innymi, w nim zasiadającymi, i głos jego przyymować do przewagi większości głosów, na ośnowie 6go i 7go rozdziału Regulamentu Jeneralnego; lecz że w Ukazie 1791 roku dnia 26 września główny przedmiot odnosi się do Deputatów Duchownych, obowiązanych być przy wyprawdzających się przez mieskie i wiejskie policye pierwszych wyśledzeniach; przez teraznięsze zaś postanowienie rozciąga się prawo dla Deputatów Duchownych znajdować się przy samem sądzeniu spraw i dawać głosy: przeto Powszechne Zebranie Rządzącego Senatu, nie przywołując tego postanowienia do skutku, przez nayspododanieysze do JEGO CESARSKIEY MOŚCI przełożenie upraszało o NAYWYŻSZY Ukaz. ROZKAZALI: o powinnem wykonaniu pomienionego NAYWYŻEY potwierdzonego przełożenia Powszechnego Zebrania Rządzącego Senatu, posłać do wszystkich Rządów Gubernialnych i władz, Izb Kryminalnych, do iszych Departamentów Sądów Głównych i Jeneralnych Ukazy, również przez Ukazy dać wiedzieć i wszstkim dalszym miejscom urzędowym, również PP. Ministrom, Kontrolerowi Państwa, Wojennym Jenerał Gubernatorom, i Wojennym Gubernatorom zarządzającym i cywilnymi sprawami, Jenerał Gubernatorom, Gubernatorom Cywilnym i Naczelnikom miast; a do Departamentów Rządzącego Senatu i do Powszechnego Zebrania Departamentów Moskiewskich, również i do Nayswiętszego Rządzącego Synodu przesłać uwiadomienia.

Wedle Ukazu JEGO CESARSKIEY MOŚCI Rządzący Senat słuchali przedstawienia Ministra Skarbu, iż Twerska Izba Skarbowa prosi o rozwiązanie: czy podlegają ludzie dworcy i włościanie, którzy otrzymali wolność w czasie 7mej rewizyi, i którzy nie wybrali rodzaju życia w przeciągu rocznego terminu, odpowiedzi, wyrażoney w Ukazie Rządzącego Senatu z Powszechnego Zebrania Departamentów pod 16 listopada 1815 roku, lub ustawa ta odnosi się tylko do tych, którzy otrzymali wolność przed 5tą i 6tą rewizją? Przyczem Izba wyraża, iż ona dotąd wszystkie prośby tych, którzy w przeciągu roku nie obrali podatkowego stanu, przesyłała do rozwagi tamecznego Rządu Gubernialnego, który odsyłał ich do Sądów Powiatowych dla postąpienia podług prawa, za nieobranie w terminie stanu życia. Rozpatrzywszy to przedstawienie, Minister Finansów znajduje, iż ukaz z dnia 16 listopada 1815 roku stosuje się jedynie do ludzi, którzy otrzymali wolność przed 5tą i 6tą rewizją; o ludziach zaś, którzy otrzymali wolność w czasie 7mej rewizyi, zgola w nim nie powiedziano: i dla tego sądzi potrzebnem zalecić Twerskiemu Rządowi Gubernialnemu i Izbie Skarbowey, iżby niezwłocznie zrobiły rozporządzenie, względem zaprzestania w Sądach Powiatowych spraw, względem wypuszczonych na wolność, w czasie 7mej rewizyi ludzi, których też zapisać do obranego przez nich stanu. Lecz gdy z papierów ministerium skarbu okazuje się, iż wielu, którzy otrzymali wolność po rewizyi, nie obierają w biegu jej stanu, i nie należąc do żadnego zgromadzenia, żyją za kartami uwolnienia, idą do różnych miejsc na zarobki bez ustanowionych pas-

portow, i tym sposobem znajdując środek uniknięcia obrania stanu życia w czasie nowey rewizyi; przeto dla zapobieżenia tym nadużyciom i włożę-dze puszczonych na wolność ludzi, a biorąc za o-snowę, iż NAYWYŻSZYM Ukazem z dnia 26 paździer-nika 1797 rozkazano: wszelki przebywający w Rosyi obrać ma koniecznie jakikolwiek wiadomy rodzaj stanu: uznaje Minister Skarbu koniecznym, naznaczony Ukazem dnia 16 listopada 1815 roku termin roczny dla obrania rodzaju życia dla ludzi, wypuszczonych na wolność w czasie dawniejszych rewizyi, rozciągnąć i na tych, którzy otrzymali wolność w czasie teraźniejszej rewizyi i na przy-szłość od obywateli uwalniani będą; a w zdarzeniu niewypelnienia tego, poddawać ich odpowiedzi, w tym Ukazie postanowionej, z wyłączeniem ma-łoletnich, którzy utracili oyców, albo innych kre-wnych, z którymi, składając jedną familią, pospo-lu cieszyli się wolnością, którym, jak jest wyrażo-ne w tymże ukazie, obranie stanu życia w prze-ciagu rocznego terminu za winę nie podżytywać, z tem atoli, iżby za dójściem lat zupełnych, nie-zwłocznie weszli do jakiegokolwiek stanu, lub do służby, pod obawą za opuszczenie podpadnienia od-powiedzi za nieobranie stanu życia w terminie oznaczonym. Opinią tę Minister Skarbu przed-stawia do dalszej uwagi i rozwiązania Rządzą-cego Senatowi. Przy czem słuchano przedstawionej sprawy. ROZKAZALI: Ponieważ Ukaz Rządzą-cego Senatu z dnia 16 listopada 1815 roku, iżby wy-puszczonych na wolność ludzi dwornych i wło-szcjan, którzy nie obrali stanu życia w terminie oznaczonym, poddawać ustanowionej tymże Ukazem odpowiedzi, stosuje się jedynie do tych, którzy są wypuszczeni na wolność w okresie 5tey i 6tey rewizyi; na wypuszczonych zaś na wolność, po na-staniu NAYWYŻSZEGO, o sporządzeniu 7mej rewizyi, 20 czerwca 1815 roku, Manifestu, nie rozciąga się; przeto, zgodnie z opinią Ministra Skarbu, i zale-cień Twerskiemu Rządowi Gubernialnemu i Skar-bowej Izbie, ażeby zrobili niezwłocznie zależące od nich rozporządzenia: pierwszy, o zaprzestaniu w Sądach Powiatowych spraw, względem wypu-szczonych na wolność, w czasie 7mej rewizyi lu-dzi, którzy w terminie rocznym stanu życia nie obrali; a druga o zapisaniu do popisu podatkowego tych z nich, którzy oświadczyli życzenie weyść do stanu podatkowego. A co się tycze opinii P. Ministra Skarbu, iżby naznaczony w pomienionym Ukazie termin roczny dla obrania stanu życia lu-dziom, puszczonym na wolność w czasie dawniey-szych rewizyi, rozciągnąć i na tych, którzy o-trzymali wolność w czasie teraźniejszej rewizyi, i na przyszłość przez właścicieli uwalniani bę-dą, a w przypadku niewypelnienia tego, podda-wać ich odpowiedzialności, w Ukazie tym przepi-sanej; przeto gdy naprzód, w punkcie 46 NAYWYŻ-SZEGO MANIFESTU z dnia 17 marca 1775 roku po-wiedziano: „iż uwolnieni przez właścicieli ludzie, przy rewizyi powinni objawić, do jakiego stanu służby, albo i też do stanu mieskiego lub kupie-ckiego w miastach weyść chcą, i jaki sobie dobro-wolnie obiorą, tedy podług tego już stanu mają być porównani co do poborów, albo od nich u-walniani.“ Powtóre ci którzy otrzymali od oby-wateli uwolnienie po nastaniu Manifestu o usku-tacznienu rewizyi, nie wykreslają się zpod tych obywateli, i obywatele za nich, jakby rzeczywi-ście ich mieli, płacą na przyszłość do nowey re-wizyi wszystkie skarbowe podatki i dalsze powin-ności; a zatem nie uważając ich, jako już zapisa-nych do rewizyi, w klasie ludzi, opłacie skarbo-wi podatków podległych, za podpadających pod nay-wyższy dnia 26 października 1797 ukaz, zalecający, iżby każdy przebywający w Rosyi obrał koniecz-nie jakikolwiek wiadomy stan życia, Rządzący Senat mniema, nie zmuszając takich, wolnością ob-darzonych ludzi na przyszłość do rewizyi, do ob-rania stanu życia, mieć mają na nich pilne baczenie, ażeby oni z praw, stanowi kupieckiemu i mieskiemu pozwolonych, dopóki do tego stanu z własnego zadania nie weyde, nie korzystali. I o tém do wszystkich rządów gubernialnych i izb skarbo-wych posłać ukazy, równie przez ukazy dać wie-

dzieć sprawującemu ministeryum spraw wewnę-trznych i ministrowi skarbu; a do departamentow apelacyjnych: Senatowi przesłać uwiadomienia. Maja 23 dnia 1823 roku.

FRANCYA.

Paryż dnia 2 czerwca.

(z Gazety Warszawskiej.)

Dnia 28 z. m. przybył tu z Londynu goniec do ministeryum interesów zagranicznych h. Twier-dzą, iż gabinet angielski stara się bardzo nieżkie-dy, o przywrócenie pokoju między Francją a Hi-szpanią.

List z *Mataro* pod d. 25 z. m. wyraża: Bry-gada jenerala *de Vence*, która już wątpiła o spo-sobności walczenia z nieprzyjacielem, z radością znalazła dogodną do tego porę. *Milans i Llibera*, dowódcy wojska, jakie konstytucyonisci przed *Barcellona* zebrać mogli, uderzyli onegdaj na *Ma-taro* w 5000 ludzi. Dnia 25 wieczorem wyszli z *St. André* z 5 półkami liniowemi i znaczną liczbą milicyi, oraz z 250 jazdy i z batalionem cudzoziem-ców, przy którym byli *Pegalu Desbordes* i *La-combe*. We 2000 wojska pobiliśmy 5000, lubo na nas w nocy uderzono, i lubo nie mieliśmy żadney wiadomości o ciągnienu nieprzyjaciela. W pół-godzinę odparliśmy kolumny konstytucyonistów, i ścigaliśmy je aż o dwie mile za *Mataro*.

Jeden z tutejszych dzienników donosi, iż *Bes-sieres*, podczas uderzenia na *Madryt*, utracił 300 ludzi w zabitych i ranionych, a 600 w jeńcach.

Paryż dnia 5 czerwca.

(z Gazety Warszawskiej.)

O niepomysłnym zamiśle *Miny*, opanowania miasta i twierdzy *Vich*, nadzedł tu następujący rapport Hrabiego *Salperwick*, pólkownika, do mar-szałka *Moncey*, pisany w *Vich* d. 26 maja: „Po powziętych d. 24 b. m. wieczorem wiadomościach, nie mogłem już wątpić o zbliżeniu się *Miny*, któ-rego jenerał *Donnad eu* przymusił do cofnięcia się ku *San Felin de Sasseras*, o 2 mile od *Vich*. Jed-en tylko batalion 8go półku liniowego, wynoszą-cy 400 ludzi, i tyleż z korpusu *Romagosy*, skła-daly całą osadę *Vich*, miasta bardzo rozległego, które nie ma dobrego stanowiska wojskowego, za-dną rzeką, nie jest zasłonięte, i na które przez 9 bram uderzyć można. Nieprzyjaciel, posuwający się kilką kolumnami gościńcem do *San Julia de San Juan*, obrócił się razem w massie ku 4 bra-mom miasta; kompania wołyżerów, wysłana na roz-poznanie, uwrzala się, raptem otoczona od jazdy nieprzyjacielskiej, i zostającą w nader krytycz-ném położeniu. Natychmiast wprawdzie posła-łem jej pomoc; poniosła atoli dosyć znaczną stra-tę w zabitych i ranionych. Za pierwszym wy-strzałem karabinowym, szczupła osada została jak nayspieszniey rozstawiona, bramy zatarasowano, a w przyległych domach umieszczono strzelców dla wzbronienia nieprzyjacielowi weyścia do mia-sta. Nieprzyjaciel mający drabiny do szturm, chciał dostać się na mury i opanował wszystkie domy, będące o pół wystrzału karabinowego od miasta, z kąd strasznie do nas strzelał. Cała siła nieprzyjacielska pod *Vich* wynosić mogła blisko 3000 piechoty i 300 jazdy. Uderzył z śmiałością, jakiej dotąd jeszcze nie okazał, lecz wszędzie z wielką odwagą odparty został. Bitwa zaczęła się o godzinie 5tey zrana, a trwała do pół do iszey. Wojsko rojalistów hiszpańskich, tudzież nasze i milicya mieyska, przesadzały się w mężwie gor-liwości i posłuszeństwie. Utraciliśmy w zabitych jednego podporucznika i 2 żołnierzy; a w ranionych jednego kapitana i 20 żołnierzy. Strata nieprzy-jaciela jest nierównie większa. Nabojowisku zna-leziono 3 oficerów i 60 żołnierzy; wiele oraz za-bitych i ranionych z sobą uprowadził. Gdybym był wiedział, iż stojący w *Maja* oddział wojska francuzkiego, przybędzie mi na pomoc, lub gdybym miał jeden lub 2 szwadrony jazdy, na ten czas był-bym uczynił wycieczkę, i zapewne wielką zadał-bym klęskę nieprzyjacielowi.“

Nowo ustanowiona Regencya w *Madrycie* rozpoczęła czynność swoją od utworzenia ministe-ryum. *P. Vergas Laguna*, były poseł w *Rzymie*,

został mianowany ministrem interesów zagranicznych; P. Garcia de la Torre, ministrem łaski i sprawiedliwości; P. Salazar, ministrem morskim; P. Erro, ministrem skarbu; marszałek polny San Juan ministrem wojny; a Pan Arnares ministrem spraw wewnętrznych. Jeneralnym kapitanem wojska został jenerał porucznik Eguja, a jeneralnym kapitanem Kastylli, Pan Camposacrada.

Odebrano tu przez nadzwyczajnego gońca listy z Madrytu pod d. 31 maja. Wyrażono w nich: „Regencya w sali posiedzeń swoich w zamku królewskim przyjęła tych, którzy jej d. 30 b. m. jako w uroczystość s. Ferdynanda złożyli hołd uszanowania. Przybyło tym celem przeszło 800 hiszpanów wszelkiego stanu. Xiążę Infantado miał mowę imieniem regencyi, która mianowała już posłów do dworów zagranicznych. Xiążę San Carlos jest przeznaczony do Paryża. Jechał on już (jak wiadomo) do Madrytu, a w drodze dowiedziawszy się o swoim mianowaniu, wrócił natychmiast do Paryża. Gazeta madrycka z dnia 31 maja zawiera następujący wyrok regencyi: „Ustanowiona przez ciąg niewoli Króla Regencya, powziawszy dokładną wiadomość, o okropnych i krwawych wypadkach, zaszłych d. 20 maja wieczorem, w skutku których znaczna liczba spokojnych mieszkańców tej stolicy, najniesprawiedliwiej i nayoźnierczyj na ulicach i na polu przed bramą alkalską utraciła życie, od oręzia niegodnych żołnierzy, chcąc okazać bohatyrskim obywatelom Madrytu, jak bolesne uczucie wzbudziło to zdarzenie, stanowią: 1) aby półk liniowy piechoty gwadalaxarski i lekki półk jazdy luzytański, były na wieczne czasy wymazane z listy wojska hiszpańskiego; 2) aby ci, którzy do tak zbrodniczego czynu należeli, byli ścigani i podług praw ukarani. Działo się w zamku d. 30 maja 1823.“ (Następują podpisy prezesa i innych członków Regencyi.) W kilku innych wyrokach mianowała Regencya jenerała porucznika Margrabiego Camposacrada, jeneralnym kapitanem nowey Kastylli; marszałka polnego Sianan, tymczasowym dowódcą wojska w Madrycie; i marszałka polnego Don Pedro Grimarest, tymczasowym inspektorem milicyi. (Ostatni ten oficer podpisał wiadomą protestacyą jenerałów rojalistowskich przeciwko dawniejszey regencyi urgelskiej.) Gdy Pan Vargas i Laguna, mianowani ministrem sekretarzem stanu, bawi jeszcze za granicą, przeto regencya wydział ten poruciła tymczasowie Panu Saez. Oba ministerium półwyspu i posiadłości zamorskich, połączone w jedno pod nazwiskiem ministerium spraw wewnętrznych. Gwardyą bokową, znajdującą się w Madrycie, i halabardzystów, oraz wszystkich innych żołnierzy hiszpańskich, wezwano do stawienia się przed władzami wojskowemi. Zdaje się, iż regencya zaimie się wkrótce urządzeniem wojska. Podług najświeższych listów z Seville, stany naradzały się na tajney sessyi, względem projektu wywiezienia Króla do wysp kanaryjskich, lecz projekt ten większością 8 kresk odrzucili; odtąd 20 kilku członków stanów miało zniknąć. Oficer z gwardyi, który d. 30 maja przybył z Seville do Madrytu, zapewnia, iż sposób myślenia tamecznego ludu jest bardzo dobry, i że półk morski oraz drugi jeszcze półk należący do osady, oświadczyły się za Królem. W trzecim zaś półku, zwanym Królowey, żołnierze nie tchną wprawdzie złym duchem, lecz wszyscy oficerowie są zżalonymi stronnikami systemu konstytucyynego.“

D. 1 czerwca miały wyysć z Madrytu dwa korpusy wojska pod dowództwem jenerałów Bordesout i Bourmont, i udać się ku Seville i Badajoz.

Bajonna dnia 24 maja.

(z Gazety Warszawskiej.)

Od dwóch dni biega tu pogłoska, iż twierdza San Sebastian wkrótce dostanie się w moc naszą. Wiele się do tego przyłożyć może wrażenie, jakie odstrychnienie się Hrabiego Abisbal, od sprawy konstytucyonistów, uczyniło na umyśle brata jego, pólkownika Odonnel, dowodzącego w rzeczoney twierdzy. D. 18 b. m. odebrano w obozie pod St. Sebastian odezwę Abisbala i list jego do Hrabiego Montio; posłano je zaraz do twierdzy. Nie

wiemy jeszcze, co dowódca tameczny odpowiedział, lubo posłaniec rozeymowy wrócił. Podobnym sposobem chciało także skłonić dowódcę Pampeluny do poddania się.

Posłaniec rozeymowy, wyprawiony do twierdzy San Sebastian, przybył z niezawianymi oczami; dowódca tameczny kazał mu pokazać wszystkie zapasy żywności i potrzeb wojennych, i zaprosił go do siebie na obiad.

Potwierdza się wiadomość o zaniechaniu zamknięcia Santony, i zajęcia portu Laredo.

Junta tymczasowa wezwala starego Arcybiskupa tarragońskiego, wielkiego inkwizytora hiszpańskiego, od 18 miesięcy mieszkającego w domu wiejskim nie daleko Bajonny, aby powrócił do oyczyzny; lecz się wymówił podestłym wiekiem swoim.

Fregata kupiecka angielska sprowadziła żywność i potrzeby wojenne do Santony. Dowódca tameczny kazał rozstrzelać oficera wojska wiary, Guerguet.

Perpignan dnia 22 maja.

(z teyże gazety.)

Wychodzący w Tuluzie dziennik pisze: „Prowadzona teraz wojna w Katalonii, nazywa się wojną Miny. Żołnierze nasi woleliby stoczyć z nim bitwę, niż ustawicznie go ścigać.“

Tenże dziennik umieścił następujący list z Puycerdy pod d. 19 maja: „Podróżny, który dnia 13 b. m. wyjechał z Barcello, wystawia okropny obraz tego, co się tam dzieje. Miasto jest zbiorem nayszapaleńszych konstytucyonistów; rozstrzelanie xiży, zakonników i t. d. nie ma końca. 400 ludzi pracuje około szaniców.“

HISZPANIA.

Madryt dnia 25 maja.

(z Gazety Warszawskiej.)

Dziś po wszystkich rogach ulic tutejszych poprzyklepiano następujące obwieszczenie: „Ogłasza się mieszkańcom Madrytu, iż dziś w kościele s. Franciszka śpiewane będzie Te Deum, z powodu przywrócenia rządu Króla Jmci Ferdynanda VII, i weyscia Xiążęcia Angouleme do stolicy.“

Sevilla dnia 15 maja.

(z teyże gazety.)

Na sessyi stanów d. 10 b. m. kommissyę przedstawili dwie ustawy. Pierwsza zakazuje hiszpanom noszenia orderów francuzkich przez ciąg wojny, ogłaszając za nieprzyjaciela oyczyzny każdego, któryby takowe ozdoby w obecnym stanie rzeczy przyjmował. Druga ustawa upoważnia zabor majątku tych wszystkich, którzy się łączą z wojskiem francuzkiem lub przechodzą do rokoszanców. Na sessyi dnia następnego uchwalono jeszcze, aby wszystkie srebra, znajdujące się w gmachach publicznych oddane zostały do mennicy. Wyniesiono je nayspierwiej z sali stanów. Podobnie się postąpi z sprzętami srebrnymi i złotymi, które nie są konieczne potrzebne do obrządków religijnych. Kościoły mają oddać takowe sprzęty.

Listy z Leonu donoszą o powrocie jenerała Rego do Portugalii. Zarzucają mu nieczynność, gdy mając większą siłę nie działał przeciw korpusowi Silveiry, a Morillo z 1,000 piechoty i 200 jazdy, zadał klęskę temu korpusowi.

Dziennik hiszpański Expectador z dnia 11 maja donosi, iż jenerał Ballasteros, którego główna kwatery była w Terruel, ma mieć blisko 30,000 wojska. Dwie dywizye wyruszyły do Walencyi, a za powrotem ich cały korpus miał się udać ku Saragossie.

W podanych dnia 24 kwietnia stanom przez ministra San Miguel pismach, tyczących się stosunków politycznych hiszpańskich, czytamy między innemi co następuje: „Gdy Anglia wiele uczyniła kroków, lubo bezskutecznych, dla utrzymania pokoju, okazane zostały rządowi hiszpańskiemu trzy nowe pisma: pierwsze od Pana Canning, angielskiego ministra interesów zagranicznych, a dwa drugie od posła angielskiego we Francyi. W pierwszym oświadczył minister angielski, iż usiłowania jego o wstrzymanie wojny, nie mogą żadnym sposobem mieć pomyślnego skutku, je-

śli z naszej strony nie pozwolimy na pewne warunki, które nieodłączne są od pośrednictwa. Dwa drugie pisma były kopiami listów posła angielskiego we Francji do P. Canning, donoszących o obradach z Vice-Hrabią Chateaubriand. Oświadczył dalej minister San Miguel, iż nie pamięta dokładnie osnowy tych trzech pism, które P. Acourt przeczytał mu z rozkazu swojego gabinetu. Obeymują atoli następujące żądania: 1) aby oświadczone, iż Król nadał konstytucyę, jako będący jedynym prawdziwym wódcą wojska francuzkiego raczył nas uwiadomić, iż wojsko buntownika Miny wynoszące 100,000 ludzi, zostało zupełnie porażone w Katalonii. Sam tylko z 2,000 ludzi potrafił się ocalić, a resztę wycięto lub zabrano w niewolę. Zaraz po ogłoszeniu tego biuletynu strzelano z dział w Bilbao, dzwoniło we wszystkich kościołach, i wieczorem oświecono miasto.

ANGLIA.

Londyn dnia 30 maja.

(z Gazety Warszawskiej.)

Parlament na dniu wczorajszym roztrząsał petycyę, podaną od robotników przy rękodzielnictwach z okolicy Stockport, w której uskarżają się na nędzę, w jaką ich pogrążył wynalazek machin parowych, przez pozbawienie ich sposobu do zarabiania ręcznego. Z powodu tego zwawę nastąpiły spory. Członkowie jedni obstawali za narzędziami, jako wyręczającymi pracę ludzką, inni, widząc powiększającą się nędzę, narzekali na wznoszący się stopień zbytniej, że tak powiedzieć można o światy, bo pozbawiający ludzi możliwości sposobu utrzymania się.

Parlamentowe rozprawy o katolikach ciągle się toczą. Na ostatniem posiedzeniu Lord Nugent obszerną miał mowę, porównyującą historycznie stan katolików irlandzkich z katolikami angielskimi.

Stolica tutejsza obchodziła z wielką uroczystością rocznicę klubu Pitta. Na wielkim obiedzie, danym na 800 osób znajdowali się Lord kanclerz, Xiążę Wellington, Hrabia Landsdown, Beresford i t. d. Pomiedzy wielu toastami, spełniono zdrowie trzykrotnie nieśmiertelności Williama Pitta.

D. 31. Poseł perski naradzał się onegdaj z Panem Canning w wydziale interessów zagranicznych.

Tutejsza gazeta ministryalna, *Goniec*, ogłosiła d. 29 b. m. dwa osobne pisma, które zdają się zbijać pogłoskę o bliskim pokoju między Francyą i Hiszpanią. Pierwszemu z nich jest nota, załączona do zdanej d. 24 kwietnia stanom sprawy przez ministra interessów zagranicznych San Miguel, o związkach dyplomatycznych Hiszpanii. W nocy tej wyraźnie powiedziano, iż nie masz żadnego sposobu pojednania, przy poparciu orężem. Drugiem zaś pismem jest odpowiedź, którą uchwały stany na manifest królewski.

Dnia 27 b. m. odprawilo się tu posiedzenie towarzystwa przyjaciół Hiszpanii: przewodniczył mu P. Lambton; przedstawiono zaś, aby posłano do tego kraju pieniądze, broń i sprzęty wojenne. W Manchester, zebrano 100 funtów szterlingów.

Londyn dnia 3 czerwca.

(z tejże gazety.)

Słychać, iż rząd francuzki uzbraja flotę, dla zamknięcia rzeki Gwadalquivir.

Okrety francuzkie, krążące na morzu nie wpuszcily do Barcellony okrętów sardyńskich, które tam chciały sprowadzić żywność z Tarragony.

Odebrany tu list z Bajonny pod d. 24 maja donosi, iż wojsko konstytucyjne hiszpańskie miało uwięzić Hrabiego Abisbal, wraz z bankierem paryżkim Hubbard, lecz potem umknął.

Słychać, iż dom handlowy tutejszy Szymona

Corik zawarł układ o nową pożyczkę, 70 milionów franków da Króla hiszpańskiego i stanów.

W twierdzy Pampeluna wystrzelono d. 23 maja 101 razy z dział, z powodu mniemanego zwycięstwa jen-rala Miny, odniesionego w dniu 19 tegoż miesiąca. Lord Prezydent miasta przychylił się do prośby 50 obywateli tutejszych względem zwołania rady gminnej, która ma wziąć pod rozwagę uchwalenie pewnej summy z kassy miejskiej dla mieszkańców półwyspu pirenayskiego.

Słychać, iż bankierowie Barring i Rothschild starają się o zrobienie układu z rządem francuzkim, względem nowej pożyczki. Ostatni wyjeżdża za kilka dni do Paryża.

TURCYA.

Stambut dnia 10 maja.

(z Korrespondenta Warszawskiego)

Dostrzegacz Austriacki z d. 3 czerwca, umieścił obszerny artykuł ze Stambutu, z którego następujące ważniejsze dajemy szczegóły: „Ciagle panujący tu i w okolicach tej stolicy nieprzerwany porządek i bezpieczeństwo, przypisują zbawiennej zmianie, którą rząd w korpusie janczarów poczynił lub poczynić zamysła.

Gdy wszystkie, na tegoroczne działania na Archipelagu przeznaczone okręty, różnemi oddziałami do Dardanellów odpłynęły, udał się tamże d. 3 b. m. kapitan basza (Chosrew basza). Odpływowi jego towarzyszyły pamiętne okoliczności. W. Sultan przybył niespodzianie z letniego swojego mieszkania na admiralską fregatę, i nie opuścił jej, póki nie minęła zabudowań seraju. Przy pożegnaniu udarował kapitana baszę 500 kiesami złota, i dał mu assygnacyę do skarbu na 1,500 kies dla podziału pomiedzy ludzi okrętowych. Przed odjazdem odwiedzili kapitana baszę posłowie austriacki i angielski, i długo z nim o ważnych rzeczach rozmawiali. Polecali mu nie tylko żeglugę i handel swoich ziomeków, ale nadto zachowanie w działaniach swoich ludzkosci. Wystawili mu nazywac, iż ponowienie dawnych scen krwawych sprawiloby w Europie powszechny gniew, i szkodziloby nawet państwu tureckiemu. Chosrew zapewnil ich ze swojej strony, iż rozkazy jego Pana są takie osnowy, jaka zgadza się z własnem jego życzeniem i przekonaniem, i że nigdzie nieużyje mocy oręża, chyba w ostatniej potrzebie, gdy wszelkie łagodności i pojednania środki wyczerpanemi zostaną, i to tylko przeciw zbrojnym, ale nie bezbronnym ludziom. Kapitan basza ma w tężniejszej wyprawie tak obszernie pełnomocnictwo, jakiego jeszcze podobno żaden wódz floty nie miał. Flota turecka składa się, podług najpewniejszych podań, z 13 fregat, 9 korwet, 14 brygow, 6 statków bombardyerskich, a 31 przewozowych, nie licząc okrętów egiptskich i barbarzyńskich, które mają naysurowszy zakaz, aby nigdzie bez wyraźnego rozkazu kapitana baszy nie lądowały, ale tylko po morzu krążyły.

O położeniu rzeczy w Morei nie ma żadnej pewnej wiadomości, na to tylko zgadzają się wszystkie doniesienia, że klótnie, niebezpieczeństwo i nieład, co raz bardziej zwiększają się pomiedzy powstańcami. Niewiadomo czyli z przyczyny tych klótni, lub z innego powodu, odstąpił od zamknięcia Patrasso od strony morza. Turecki dowódca, Jussuf basza, korzystał zaraz z tej okoliczności i kazał swoim okrętom zamknąć Missolongi. Wiadomość o tém nadeszła d. 17 kwietnia do Zante, a tu d. 28 przez wysłanego z Saloniki tatara.

Wszystkie rozsiewane niedawno wieści o lądowej i morskiej potyczce są zmyślone. W spóźnionych listach wyczytujemy, iż w miesiącu marcu w Kalimata zaszła okropna walka między naczelnikami różnych stronnictw, która, bez wdania się beja Mainy, byłaby niechybnie pociągnęła za sobą zniszczenie tego miasta. Właściwa przyczyna tej waśni, w której zdaje się, że stronnictwo Kolokotroniego, po wielu popelnionych okrucieństwach, największą poniosło klęskę, nie jest wiadomą; ale zaysoie nie podpada żadnej wątpliwości.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora.

Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

Wilno dnia 15 Czerwca Roku 1823 r. s.

О Б Ъ Я В Л Е Н І Е.

М. Шклове мая 29 дня 1823 года.

По волю Господина Главнокомандующаго 1ю армією, Иншендантсво оной объявляеши, что торги на поспавку провіанша для войск сей арміи и причисленных къ оной назначаюся въ Казенныхъ Палатахъ шѣхъ самихъ Губерній, гдѣ войска расположены, именно: Владимирской для полевыхъ войскъ съ 1го августа, а для внутреннихъ съ 1го октябрю 1823 по 1е генваря будущаго 1824 года, и Виленской на ту часль Губерній, копорая заключаеся въ районъ 1й арміи, какъ для полевыхъ, такъ и для внутреннихъ войскъ, съ 1го августа 1823 по 1е генваря 1824 года, торги Юня 22, 23 и 25, переторжки Юня 27, 28 и 30-го числа.

На сіи сроки вызываюся желающие къ торгамъ съ законными залогами, во уваженіе по мѣсячной поспавки, на сей разъ въ плашую часль промивъ подряда, а на обезпеченіе задапковъ особо; и кромѣ общественныхъ ошъ дворянства поспавокъ, кои остаюся на одномъ довѣрїи. Ведомости о поспребности въ каждой губерніи, будутъ разосланы въ Казенныя Палаты въ свое время и публично въ оныхъ опкрышнхъ, въ мѣстѣ съ подробными кондыціями и прочими правилами, на основаніи коихъ должны произходить торги.

Подлинное подписалъ:

Генераль-Иншендантъ 1й арміи, Аршиллеріи Генераль-Маіоръ Пироговъ.

О Г Л О С З Е Н І Е.

М. Шклове мая 29 дня 1823 року.

З воли JW. Гловнородующаго 1szą армією, intendancya jej огласза, із тари на доставу провіанту для войск тей арміи і прылѣченых до оней, назначаюся із Ізбъ Скарбовыхъ тыхъ самыхъ губерній, гдѣ войска сѣ розложоне, а мianовіте: Влѣдзімірскіей для половыхъ войскъ од 1го августа, а для внутрѣзнихъ од 1го октобра 1823 д. 1го стюзня 1824 року, і въ Вилѣнскіей нѣте чѣстѣ губерніи, котѣра займуе сѣ рѣзонем ішзей арміи, так для половыхъ јакѣ і для внутрѣзнихъ войскъ, од 1го августа 1823 до 1го стюзня 1824 року, тари въ днѣхъ: 22, 23 і 25 јуніи, прѣтетари такоѣ јуніи 27, 28 і 30 днѣа.

На те термїны взываюся зычѣаю до таргѣвъ з правнѣми кауцыаімі въ пропорціи мїесїечнеу доставу, на те раз въ плѣтеу чѣстї въ стѣснѣ до тѣго подраду, а для забезпеченїа задѣткѣвъ особно, і опрѣчъ доставъ од згромадѣнїа шляхты, котѣре zostаю на самѣу ѣношїи. Вїадомошїи о потрібнеу ілошїи въ каждей губерніи, бѣдѣ розѣсланѣ до Ізбъ Скарбовыхъ въ своімъ чѣасїі і публїчнѣ въ нїхъ одкрыте, разѣмъ зѣсщѣголнѣми кондыціаімі і дѣлзѣмі правїдлѣаімі, на оснѣвїе котѣрыхъ повїнны сѣ одбывѣ таргї.

Аутентыкъ подпїсалъ:

Јенерѣл Інтѣндѣнтъ ішзей арміи, Јенерѣл-Мајор Артыллерїи Пїроховъ.

Прѣдѣлъ публїчнѣа.

Прѣзъ Вїлѣнскіей Тѣмоѣзни, бѣдѣ сѣ прѣдѣаваѣ з публїчнѣго таргу, въ днѣахъ 18, 20 і 21 тѣраѣнїеышѣго јунїи, 111 аршынѣвъ чѣарнѣго атласу і 2 бѣавѣлнїчнѣе чусткї. Чѣаѣаы набыдѣ, зѣчѣа прѣзъбѣдѣ до тѣй Тѣмоѣзни на помїенїонѣе термїны.

Рѣзѣвъ.

1. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowladnѣаго чѣлѣ Россїау etc. etc. etc.

Urodz. Helenie Jakowlewowej 12 klasy

Prowiantskiego sztatѣу войскъ рос., Kommissi-onerowej z dokлѣаdѣмъ потѣмства, successorѣмъ зѣсщѣго Јакѣуба Пїотровїча Јакѣулевѣа нешлѣзнѣго претенсѣра, Tadeuszowi Siemaszkowi, Gasprowi Tomaszewiczowi Regent. Gran. Pttu Trock., oraz Alexandrowi Fadiejowi 10 klasy prowiant. sztatѣу Kommissyonierowi Jakowlewѣу opіekunѣмъ, Antoniemu Winiarskiemu do przyсвїадчѣнїа, Pułkow. войскъ рос. Palszynowi, і Praparszczykowi inwalidney komendy Nїѣhorodzkiej Gubernii Madziejewskiego Pttu Alexiejowi Dumhabiewu, synowi Diahilowi do заадептѣванѣго облігу подпїсанымъ за пїечѣтарзы, Wincentemu Malinowskiemu Burmistrzowi Miasta Wilna, јакѣ спѣлнѣајѣаго лїцїтѣау камїенїцы Szlakow, Janowi і Krystynie Szlakom aktorѣмъ domu, tudzieѣz Antoniemu Bunakowi Plenipotentowi Szlakow ugѣдѣу зааїерѣајѣаему до прѣзїѣчїа аресztu на summѣ Jakowlewѣу, Pozew edyktałny przed Sѣдъ Ziem. Pttu Trock. на kaden-cїау јунїѣу sѣдзѣау сїѣ, z powѣдztwa Urodz. Jana Henryka Moyzela Dziedzica dobr Mokniun wynosi сїѣ въ referencyi do dowѣду n-przednichъ ѣалѣбъ і за onemi zakroczoney Dekretѣу, въ rzeczї заѣ ото: зѣсщїу z тѣго сѣвїѣа Јакѣуб Пїотровїчъ Јакѣулевъ Kommissyonier на адептѣванымъ подпїсїе ѣалѣеу запїсалъ облігъ на summѣ r. s. 25,000, 1809 мая 9 днѣа носзѣау, wczѣмъ poinformowany ѣалъ z зѣсщїымъ Јакѣулевѣмъ розвїналъ процесъ, а nastѣпно по јѣго згонїе z обѣалъ. Jakowlewami въ kolejї чѣго гдѣ кїлѣа неістаннѣхъ і кїлѣа адептѣау прѣзѣначѣајѣахъ въ Sѣдзїе Ziem. Pttu Trock. zakroczyło Dekretѣу, обѣалъ. Jakowlewowie і іхъ опїека, pomimo wлѣжѣны обо-вїѣзѣкъ на адептѣванїе пїечѣтарзы до облігу заадептѣванѣго подпїсаныхъ обѣалъ. Palszyna і Diahilowa, dotѣдъ rzeczѣney адептѣау не спѣлнїлїсїе і процессу не popіeracїe, прѣтѣо змусzony ѣалѣу pozїwaѣ обѣалъ. zakлѣда prѣсby о nakazанїе оплѣты solucїуѣу на wypadлѣ неістаннѣ Dekreta, о nakazанїе обѣалъ. Palszynowi і Diahilowi stawїенїа сїѣ osѣбісїе u Sѣаду z dowѣдѣаімі urѣдѣѣѣмї прѣкѣonywѣајѣаему гдѣ въ мїесїацу мая днѣа 9 въ r. 1809 znaydѣwali сїѣ, јакѣ теѣ јакїеу сѣа konduity і чѣу пїсалї сїѣ за пїечѣтарзы, по чѣѣмъ stosѣвнїе до dowѣдѣу u Sѣаду prodѣkѣуѣахъ і заprodѣkѣуѣа сїѣ мајѣахъ, oraz wedлѣгъ prѣсбъ въ pїerwszїхъ ѣалѣбѣахъ umїeszczѣonyxъ, о kas-satѣ Dokumentѣу заадептѣванѣго, о kѣры за dopełnїѣнѣау fabrykѣау, о approbatѣ аресztu на funduszъ обѣалъ. Jakowlewѣу do celu odpѣwїe-dzї за wydatkї правнѣе, oraz о zwrѣtъ тѣчѣе wydatkѣѣвъ S. Z. M.

Roku 1823 mѣа јунїи 5 днѣа Woźny сѣвїадѣу, ізъ 5 kѣпїѣу тѣго Pozwu zgodnѣхъ z нїнїеышѣмъ аутѣнтыкѣмъ въ справѣ WJP. Jana Henryka Moyzela dziedzica dobr Mokniun, јѣднѣа WJPani Helenie Jakowlewowej 12 klasy Prowiant. Kommissyoner. і jej potѣmства oraz Tadeuszowi Siemaszkowi, 3cїѣа Wincentemu Malinowskiemu Burmistrzowi miasta Wilna, 4tѣа Janowi і successorѣмъ Krystyny Szlakom, 5tѣа Antoniemu Bunakowi Adw. Magistratu Miasta Wilna oczѣwїsto въ rѣчѣ въ

mieście Wileńskie podałem, 6tą WW. Alexandrowi Fadjejowowi 10 klasy Kommissyonerowi Palszynowi woysk ros, Półkownikowi i Alekseja Diahielewa Praporszczyka inwalidney komandy Nizhegorodzkiey Gubernii Miedziejewskiego Pttu, jako niemającym w tej Gubernii osiadłości do drzwi Sądowych przybiłem i 7mą do Kuryera Lit. Wileń. dla opublikowania podałem i o rozprawie w Sądzie Ziem. Pttu Trock. na kadencyi juniowej zapowiedziałem. Wozny Sądu Ziem. Pttu Wileń. Antoni Siewruk.

Roku 1823 dnia 5 mca junii, przed aktami Ziemskimi Pttu Wileń. stawając obecnie Wozny wyżey wyrażony takowy Pozew zeznał i nato się w protokule Woznienskim własnoręcznie rozpiisał.

Przyjąłem Jan Zienkowicz Wileński Ziemski Regent.

Roku 1823 junii 13 dnia. Takowy za-pozew można w Kuryerze Litewskim umieścić. Jan Pisanka Sędzia Ziemski W.

2. Wedle ostateczney Remissy Sądu Czasowego Głównego Litewskiego Wileńskiego 2go Departamentu, sprawę między wierzycielami zeszłego JP. Józefa Szyrwińskiego ostatecznie rozsądzić polecającego, chociaż po ustanowionym w Sądzie Ziem. Pttu Wileń. dekrete, trzykrotne w Gzecie Kuryera Litewskiego za Nrem 122, 123 i 124 w miesiącu 8brze 1822 i w miesiącu 9brze za Nrem 143, 144 i 146 wychodziły awizacye do nabycia z publiczney licytacyi połowy domów w mieście Wileń pod Nrami 1,200, 1,215, 1,283, 882 i 272 sytuowanych ambientów wzywające, jednakże na zakładanych i publikowanych terminach nikt do nabycia połowy rzeczonych domów niejawiał się i niestawał, a jak wyprzedaj domów stanowi pryncypalny do satysfakcyi kredytorom fundusz, i zamykać będzie do rozdziału ogólną masę, tak w przedsięwzięciu zbliżenia końca całej sprawie Sąd Ziemski Pttu Wileń. przez ustanowioną dnia 9 junii 1823 roku dla wiadomości wszystkich interesowanych stron ogłoszoną rezolucyą, nowe do wyprzedazy terminu jako to: iszy dnia 3. 2gi dnia 17 i 3ci dnia 25, a dla przetargu dzień 28 miesiąca septembra roku terażniejszego zamierzył, i po dniu do przetargu oznaczonym całkowitą sprawę do ostatecznego jej zakońcludowania przywołać zadeklarował, skutkiem czego życzących nabydź aktorstwo połowy domów powyższemi numerami oznaczonych, na założone terminu ambientów wzywa, ohyt wolność przezyrzenia inwentary i ocenki w Kancellaryi Aktowej Ziem. Wileń. lokowanych, w każdym czasie pozostawuje, a ze wszystkich kredytorów i pretensorów, oraz z jakichkolwiek źródeł stosunki mieć mogących, niemniej też massowych debitorów do ostateczney rozprawy sub amissione rei po dniu 28 7bra 1823 roku zadeterminowanej, ku stannosci obowiązują, i do tego celu ninieyszą trzykrotną do Gazet Kuryera Litew. podaje awizacyą.

Oświadczenie.

2. Józef Rosochacki Sędzia Ziemski Trocki, Jan Weryha Sędzia Grodzki Zawileyski, Józef Laudanski Sędzia Grodzki Rossieński, Franciszek Billewicz Pisarz Grodzki Rossieński z Gubernii Litewsko Wileńskiej, Stanisław Świętorzecki Sędzia Ziemski Wileyski z Gubernii Mińskiej urzędnicy.

Oznajmujemy tém naszym obwieszczeniem listem, iż na skutek Dekretu Sądu Głównego tymczasowego Departamentu 2go Gubernii Litewsko Wileńskiej, w dacie 1822 roku msca 8bra 27 dnia zapadłego, przeznaczającego Sąd podawczo wydzielowy Exdywizorski w majątności Illj, Powiecia Wileyskim, Gubernii Mińskiej położenie mający; mocą którego po ulatwieniu pierwszego zjazdu, i warunków tymże Dekretem zakreślonych, za niedziel cztery od ninieyszego podania,

w komplecie z trzech osob Sąd składając, na ostateczne rozsądzenie wszelkich pratenyów między dziedzicem i kredytorami, a na podanie lokatoryuszom sched przeznaczonych zjedziemy; do którego to Sądu Wydziałowo-Exdywizorskiego w majątności Illj exystować mającego, aby dziedzic dzisieyszy teysz mojętn. Illj a sukcesor po zeszłych Józefie i Karolinie z Brzostowskich Wołodkowiczach b. Marszał. Gubernii Mińskiej JW. Wincenty Wołodkowicz b. Podkomorzy Pttu Wileńskiego i Kawaler Orderu ś. Jana Jerolimskiego, toż lokatoryusze i kredytorowie na dzień 22 mca Junii roku idącego ze wszelką gotowością sub amissionas rei jawili się ostrzegamy.

Roku 1823 mca maja 26 dnia, Wozny niżey wyrażony świadcz; iż takowego obwieszczenia kopiją zgodną z ninieyszym autentykem od WW. Imię Panów Józefa Rosochackiego Sędziego Ziemskiego Trockiego. Jana Weryhi Sędziego Grodzkiego Zawileyskiego, Józefa Laudanskiego Sędziego Grodzkiego Rossieńskiego, Franciszka Billewicza Pisarza Grodzkiego Rossieńskiego z Gubernii Litewsko Wileńskiej, Stanisława Świętorzeckiego Sędziego Ziemskiego Wileyskiego z Gubernii Mińskiej urzędników, na instancyą WJX. Bonawentury Łabacewicza Kanclera Prełata i Kanonika Katedry Mińskiej Plebana Ilskiego, toż WJP. Nikodema Reszki Komornika Pttu Wileńskiego, oraz starozakonnego Mowszy Łezzerowicza mieszkańca Miasta Nowogródka oświadczw Majętności Illj JW. Wincentemu Wołodkowiczowi b. Podkomorzemu Pttu Wileńskiego pod tem i o terminie zjazdu do majątności Illj Sądu Wydziałowo exdywizorskiego od ninieyszego podania za niedziel cztery oznajmylem.

Franciszek Głęboki Wozny Pttu Zawileyskiego.

Roku 1823 Maja 26 dnia przed aktami Jego Imperatorskiej Mości Ziemsk. Pttu Wileyskiego stawając ośobście JPan Wozny Franciszek Głęboki takowego obwieszczenia relacyą urzędowicie zeznał. Przyjąłem i że jest w Aktach. oraz zgadza się z onemi, świadczę, Wincenty Kiersnowski Ziemski Pttu Wileyskiego Regent.

Takowe Obwieszczenie wolno drukować.

Józef Jeleński Asses. Głgo Sądu Depar. 2go.

2 Oświadczenie imieniem Starozakonnnych Orela Chaimowicza Biletkina i żony Zalki Ziotkowiny na WJPana Józefa Maciańskiego Sekretarza Szlacheckiego Pttu Kowień. czynię się z okoliczności takiey. Dostrzegając oświadczaający się w dodatku gazety Kuryera Lit. maja 2 dnia 18 3 roku pod Nrem 53 zamieszczone ostrzeżenie, iżby nikt od oświadczaających się nie nabywał obligów dwóch jednego na czerwonych zł. dwadzieście marca 18 dnia, a drugiego na czerwonych zł. trzysta 7bra 1 dnia przez zeszłego Józefa Chrapickiego w roku 1789 powydawanych, że jakoby obżałny Maciański w Ziemstwie Kowieńskim otrzymał wyrok znikczemniający takowe obligi, przeciwko takowemu ostrzeżeniu oświadczaający się zamieścić nie mogą, bo za powyższemi obligami jako nieopłaconemi, jako w sprawie dawności niepodlegającej in foro ubi quinarium w Ziemstwie Szawelskim oświadczaający się z obżałnym rozpoczynszy sprawę, uzyskał na obżałnym pierwszy kontumacyyny Dekret, a w porządku prawnym już ostatecznego czeka wyroku, obżałny zaś Maciański, chcąc się uchylić od satysfakcyi obligom winney bez podanych pozwow oświadczaającym się, extra forum w Ziemstwie Kowieńskim zaoczny uzyskawszy Dekret, od którego żalujący do wyższej zwierzchności zanieśli skargę, zamyslił przed publicznością rozgłosić, lecz żalujący jak w Szawlach rozpoczęli i kontynuują za powyższemi obligami proces, tak że skutkow onego satysfakcyi na funduszu zeszłego Chrapickiego w ręku obżał. Maciańskiego będącego, szukać będą, i w tym celu iżby obżał. Maciański dóbr po zeszłym Chrapickim, jako one-rowanych swojemi debitorami nieobciążał, że żalujący są pierwszymi kredytorami, przez ninieysze oświadczenie ostrzegają.

Orel Chaimowicz Biletkin.

Roku 1823 miesiąca junii 2 dnia, przed aktami Ziemskimi Powiatu Rosieńskiego stawając osobiście W. JPan Jakób Bereśmewicz takowe oświadczenie do Akt podał. Przyjąłem Antoni Paszkiewicz Ziemski Rosieński Regent.

Takowe oświadczenie wolno zamieścić w Gazecie Kuryerze Litew. świadczę Prezydent Grodz. Ptu Rosieñ. Antoni Chrzastowski.

2 Sąd Czasowy Głównego Litewsko Wileńskiego 2go Departamentu powodem oświadczonej po objawieniu ze strony Karola Malewicza polskich woysk Chorążego apellacyi na dekret tego Sądu w sprawie jego z Tadeuszem i Krystyną Rymkiewiczami nastąpi, niemożności złożenia dwieście rubli assygnacyjnych zakładu apellacyjnego, czyni niniejszą na skutek ukazow w gazecie Kuryera Litewskiego publikatę, iż jesliby kto wiedział o majątku do wamienionego Malewicza należącym, z dochodów którego możnaby było uzyskać wyrażony zakład apellacyjny, to iżby raczył przestąpić sądowi niniejszemu uwiadomienie.

Józef Biegański Assesor Sądu Gł. Wremien.
Depart. Regent Paweł Weryha.

o Zbiegach.

2 Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż wzięci za nieokazanie na piśmie świadectw aresztanci Jan Wiszniewski, Symon Hryniewicz, Bonifacy Trojenicki, Piotr Jehorow i Dziomka, niepamiętający miejsca urodzenia i nazwiska, z których pierwsi dwaj chociaż powiadali: Wiszniewski że jest poddanym Wołyńskiej gubernii, ostrońskiego powiatu obywatelki Olizorowey, a Hryniewicz mieszczaninem Xięstwa Warszawskiego (teraz Królestwa Polskiego) departamentu łomżyńskiego z Wielkiej Góry Kalwaryi, służył w woysku polskim, po rozbiciu którego w r. 1812, przebywał w witebskiej gubernii w lepelskim powiecie w różnych miejscach; lecz takowe ich opowiadanie po uczynionych wyprawkach, w istocie nie potwierdziły się; Trojenicki rodem z Królestwa Polskiego, z miast Sieny, a Jehorow i Dziomka niepamiętający miejsca swego urodzenia, uznani za włóczęgów a dla niezdadności do służby woyskowej odesłani do Syberyi na posiedzenie. Przymioty pomienionych włóczęgów: Wiszniewski wzrostu 2 arsz. 6½ wiersz, twarzy okrągłej czystey, nosa miernego, oczu szarych, włosów na głowie, wąsach i brodzie ciemnorusych, od urodzenia lat 35, Hryniewicz wzrostu 2 arsz. 4½ wiersz, twarzy okrągłej pełney, nosa miernego, oczu błękitnych, włosów na głowie, wąsach i brodzie czarnych od urodzenia lat 35, Trojenicki wzrostu 2 arsz. 4 wiersz, twarzy podługowatej suchej, nosa miernego, oczu błękitnych, włosów na głowie i wąsach ciemnorusych, na prawey ręce palec ukazujący od poderznięcia żyły nie zgina się, od urodzenia lat 25, Jehorow wzrostu 2 arsz. 3 wiersz, twarzy okrągłej czystey, nosa miernego, oczu szarych, włosów na głowie ciemnorusych a na wąsach światłorusych, na prawey ręce palec skazujący przykurczony, od urodzenia lat 27, i Dziomka bez nazwiska, wzrostu 2 arsz. 1 wiersz, twarzy okrągłej czarniawey, nosa miernego, oczu szarych, włosów na głowie czarnych, od urodzenia lat 27. Dnia 23 maja 1823 roku. Mińskiego Gubernialnego Rządu Sekretarz Felicyan Arcimowicz.

2. Excerpt z protokołu potocznego Sądu Grodzkiego Powiatu Nowogrodzkiego w poniżey wyrażoney dacie zapisanego oświadczenia,

i w teyże dacie pod Pieczęcią Urzędową Grodzką Nowogrodzką stronie wydany.

Roku tysiąc ośmset dwudziestego trzeciego miesiąca maja dwudziestego piątego dnia przed aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Grodzkimi Powiatu Nowogrodzkiego stanawszy osobiście JW. Xawery Hrabia Niesiołowski Jenerał Brygady woysk polskich i kawaler, oświadczenie w poniższej treści do zapisania podał. Niżey podpisany mając sobie za pewniony od W. Kajetana Kobylńskiego Rotmistrza Smolenskiego rewersem jego własnoręcznym w dniu dziewiętnastym marca tysiąc ośmset jedynastego roku wydanym, zwrócić mi oblięgu mojego na sumę czerwonych złotych sto pięćdziesiąt W..... Dziubczyńskiemu wydanego, a przy nabyciu dobr Polonki, Gorzelni i Swiran przez wyżej pomienionego W. Rotmistrza Kobylńskiego do spłacenia przejętą. Gdy takowego oblięgu mimo zapewniający do zwroczenia rewers i mimo zgłaszanie się listowne do W. Rotmistrza Kobylńskiego dotąd mi nie zwrócono, przeto aby przez jakikolwiek przypadek nieraz wspomniony mój oblięgu nie przeszedł w ręce osob takich, któreby z niego mogły zrobić nadużycie i u mnie lub sukcesorow moich w czasie późniejszym upominać się, przez niniejsze oświadczenie ogłaszam, że jest zupełnie przeze mnie opłacony i żadnego waloru mieć nie może. Datt w Nowogrodzku roku tysiąc ośmset dwódziesiątego trzeciego dnia dwódziesiątego piątego maja (podpisano) Xawery Niesiołowski. b. Jenerał w. polsk. Zgodno. z Protokulem świadczę Augustyn Zienowicz Grodzki Powiatu Nowogrodzkiego Regent.

O możliwości umieszczenia tego oświadczenia w Gazecie Kuryera Litewskiego poświadczam. Józef Rajecki Grodzki powiatu Nowogrodzkiego Sędzia.

P o z e w.

3. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnającego Całą Rosyą etc. etc. etc.

UUr. Xięciu Franciszkowi Sapieżie Tajnemu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Sowietnikowi Kawalerowi i Komandorowi, Xięźniczce Stefanii Radziwiłównie z dokładem Opieki, Maryannie z Grabowskich Ożarówskiej Jenerałowey woysk Pol., Pelagii z Grabowskich Grafini Grabowskiej Koniuszynie Litew. z dokładem potomstwa i opiekunów, całej Jednocy Ewangielickiej, sukcesorom zesłego Albrychta Grabowskiego Porucznika woysk Pol., mianowicie Karolowi Kapitanowi woysk Pol., Albertowi Porucznikowi gwardyi Pruskiej, Anieli w panienskim stanie Grabowskiej, z Grabowskich Nowińskiej Rotmistrzowey półku Tatarsko-ulańskiego, Wiktorii z Ogińskich Hrabini Zyniewowey Starościnie Berżnickiej, Ignaćemu Sicheniowi Star. Kąmieńchuckiemu, niewiadomemu z imienia Hlebowiczowi, Xiędzu Bartłomiejowi Iwanowskiemu Proboszczowi Roskiemu, z Pruszanowskich Dobrowolskiej Półkownikowey woysk Ross., Xiędzu Chodorowskiemu Plebanowi Koszelskiemu, Felixowi Jelskiemu Podkomorzemu Wołkowyskiemu jako opiekunowi nieletniego potomstwa Franciszka Jelskiego, Józefowi Wolbenowi, jako opiekunowi nieletnich Tołoczkw, nie wiadomey z imię-

nia Soleckiej z dokładem Opieki, Stefanowi Grafowi Grabowskiemu Jenerałowi woysk Polskich i Kawalerowi, Bogusławowi Koszyckiemu b. Assesor. Sądu Niższego, Hartampowiczowej z dokładem męża, Józefowi Brandtowi, Abptom półkownikom woysk Rossyyskich, Tomaszowi Malinowskiemu Łaskiewiczowi, Jaskłowskiemu, Konopackiemu, Józefowi Brynkowi Star. Piekarskiemu, Alexandrowi Swetschinowi Radcy Stanu, ludziom służącym w Tulinie oraz u zeszłego Półkownika Grabowskiego, Star. Tyłkowej kupcowej Szeruszeńskiej, i dalszym wszystkim kredytorom i pretensorom zeszłych Zygmunta i Maryanny z Potockich rodziców, Alexandra Półkownika woysk Rossyyskich, i Xawerego synów Grabowskich do dóbr Teolina pretensyi mieć mogącym, pozew przed Sąd Exdywizorski za dekretem remissyynym Sądu Gł. Grodzień. 2go Depar. na dniu 2 julii r. b. reassumować się mający, z instancyi tegoż Ur. Xawerego Grafa Grabowskiego, wyniesiony mieniąc oto: Gdy po uczynionym 12 apr. 1822 r. oświadczeniu delatora Sąd Gł. Grodzień. 2go Departamentu dekretem remissyynym 1823 maja 4 ferowanym exdywizyą dóbr Tulina ku uspokojeniu wierzyteli zeszłych Krayczych i Półkownika Grabowskich oraz żał. się delatora na zniesienie zawinień rodzicielskich zadłużającego się zadeterminował, reguły temu Sądowi przepisał i reassumować swe czynności na dniu 2 julii polecił, żalący się więc pozysując wszystkich obżał. wiadomych kredytorów i pretensorów, oraz bydź mogących przed Sąd Exdywizorski następne zakłada prośby: reguł dekretem remissyynym przepisanych wypełnienia, a w tej kolei, komportacyow na wszystkich w stosunku do potrzeby obszerniey na Sądzie Exdywizorskim odkryć się mającey naznaczenia, aktów determinowania, tego nakoniec zdecydowania, co w czasie sprawy proszonym i dowiedzionym zostanie.

Roku 1823 maja 22 dnia woźny tego pozwu kopią przed Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na dniu 2 julii w Teolinie reassumować się mający, na instancyą JW. Xawerego Grafa Grabowskiego, wszystkim kredytorom i pretensorom do dóbr Teolina wyż. pomienionym i nie wyrażonym, celem opublikowania przez Gazety do drzw. Kancellaryi Ziemskiej Wołkowyskiej przybiłem. Jan Jabłoński W. P. W.

Roku 1823 miesiąca maja 22 dnia. Przed aktami Ziemskimi Powiatu wołkowyskiego, stanawszy osobiście woźny wyżej wyrażony, takowy kwit Rellacyiny podanego pozwu zeznał, i dla dowodu w xiędze aktowej własnoręcznie podpisał się, przyjąłem i że jest w Aktach świadczę. Stanisław Chodorowicz Regent Ziemski powiatu Wołkowyskiego.

Roku 1823 miesiąca maja 23 takowy pozew autentyczny może być przyjętym do Gazet Kuzyera Litewskiego i opublikowanym, świadczę Józef Kalenkiewicz Pisarz Ziem.

Wezwanie i successorów.

2. Opieka Szlachecka Ptu Wileńskiego, po otrzymaniu urzędowego doniesienia o zeyściu z tego świata Radcy Kolegialnego Antoniego Poniatowskiego, natychmiast przeznaczyła Członka swojego do spisania pozostałego funduszu, lecz gdy dotąd żaden z successorów niejawił się dla objęcia onego; Opieka więc postanowiła wezwać successorów przez Gazety Warszawską i Kuryera Litewskiego, a po upłynieniu czterech niedziel jeśli się nie zgłoszą, sprzedać wszelką ruchomość przez publiczną licytacją, gdyby nieuległa zepsuciu; termin zaś ostateczny do odebrania funduszu przeznacza się od dnia dzisiejszego rok jeden, po wyściu którego, i kiedy się niejawiają successorowie, Opieka względem majątku zeszłego Poniatowskiego postąpi stosownie do przepisów ustaw krajowych. 1823 roku czerwca 6 dnia.

Dziennik Czynności podpisali: W zastępstwie Marszałka Prezydent Ziemski i Kawaler M: Sawicki, oraz Członkowie Opiekę Szlachecką składający.

Za zgodność: Sekretarz Szlachecki P. W. Zygmunt Siemaszko.

3. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski w majątności Orzechowie JW. Maksymiliana Kłotta byłego Chorążego Powiatu Brastawskiego, w skutek Dekretu Rzemysłowego, Sądu Ziemskiego Powiatu Brastawskiego idącym miesiącem februaryi 20 dnia zapadłego, pierwszo szazdowie przybywszy, przez rezolucyą na dn. 16 miesiąca maja zapadłą, uderminował dzień 6 miesiąca julii do ukończenia dzieła w mieście Sądowym Widzach. Przeto iżby wszyscy kredytorowie i pretensorowie w takowym terminie pretensye swoje pod utratą udowodnich, przez niniejszą awizacyą potrzykrotną zawiadania. Dat. 1823 roku miesiąca maja 16 dnia w Orzechowie.

Jan Bugański Prezydent Ziemski Słonimski.
Adam Piotrowicz Sędzia Ziemski Ptu Brast. Exdywizor.
Paweł Smigielski Sędzia Ziem. Brast.
Felicyan Alexandrowicz Ziem. Brast. Regen.

Do przedania w xięgarni uniwersyteckiej.

Joachima Lelewela bibliograficznych xiąg dwoje w których rozebrane i pomnożone zostały dwa dzieła Jerzego Samuela Bandke Historia drukarni krakowskich, tudzież Historia biblioteki uniwer. Jagiel. w Krakowie a przydany katalog inkunabulow polskich. Tom I z 500 rycinami nakładem i drukiem Józefa Zawadzkiego w Wilnie 1823. sr. r. 1 kop. 20.

Wyjeżdżają za granicę.

3. Wileński Obywatel Starozakonny Berko Szepszelowicz Dynotkin z Szmuyłem Hirszowiczem Hurwiczem do Królestwa Pruskiego do miast Kėnigsberga i Memla dla odebrania należnych jemu pieniędzy od tamecznych kupców z terminem na miesiąc ośm.

3. Do Włoch* Obywatelka z Powiatu Wilkomirskiego Klementyna Pacewiczowa dla kuracyi z terminem na jeden rok.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 12 czerwca rubel srebrny 3 rub. 81½ kop., czerwony złoty nowy r. 11 kop. 82, stary r. 11 kop. 64, imperyal r. 37 kop. 60½.

Od dnia 1go nadchodzącego miesiąca lipca, zaczyna się prenumerata na drugie półrocze roku bieżącego. Cena zwyczajna: z przesyłaniem przez pocztę rubli srebrnych siedem, bez przesyłania rubli cztery kopiejek piędziesiąt. Uprasza się o prenumerowanie w czasie przyzwoitym przed pierwszym lipca: gdyż liczba exemplarzy wybijać się będzie tylko taka, jaka w dniu tym będzie liczba